

saadant lod sig gøre, og dertil svarede han nej. Den højtærede Minister vil sikkert kunne erindre det. Og hvis Ministeren støtter sig til de Oplysninger, der er indkommet som Svar paa de fra Indenrigsministeriet udsendte Spørgsmaal, vil jeg dog gøre opmærksom paa, at man sikkert ikke i November Maaned vil kunne give Svar paa, hvorledes man vil stille sig overfor Forhold, der først kan indtræde ved April Flyttedag. Men det vilde have været ret heldigt, om den højtærede Minister for Eks. havde tænkt lidt mere over de to Skrivelser, der foreligger fra Fyns Stiftamt, den ene af 30. Oktober 1922, den anden af 16. Februar 1923, thi det kan ikke undgaa Opmærksomheden, at man i den sidste Skrivelse udtaler sig meget stærkere, end man har gjort det i den første Skrivelse, naturligvis fordi Forholdene allerede ved den 16. Februar havde begyndt at udvikle sig saaledes, at enhver kunde se, at de vilde blive uheldige, naar vi naaede Flyttedagen, selv om man ikke tænkte sig, at de vilde blive saa uheldige, som det nu viser sig at være Tilfældet.

Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou spurgte, om Odense Byraads Flertal havde til Hensigt at ansøge Ministeren om at maatte genindføre Loven. Jeg ved ikke, hvorledes jeg skulde kunne svare det ærede Medlem paa dette Spørgsmaal i Øjeblikket. Jeg ved ikke, hvad Flertallet i Odense Byraad agter at gøre. Jeg ved ikke, om f. Eks. det ærede Medlem er i Stand til at svare paa, hvorledes hans egen Gruppe vil stemme i denne Sal i dette Spørgsmaal om Genindførelsen af Huslejenævnene. Det ærede Medlem vil vist vanskeligt kunne besvare det Spørgsmaal, og jeg kan selvfølgelig endnu mindre svare paa, hvad mine Modstandere vil gøre i et vist givet Tilfælde. Derimod kan jeg sige det ærede Medlem, at hvis en saadan Bestemmelse indføres i Loven, vil Spørgsmaalet blive rejst, saaledes at Flertallet i Odense Byraad vil faa Lejlighed til at tage Stilling dertil, og det er blot en saadan Mulighed, jeg ønsker skulde indføres i Loven.

Indenrigsministeren (Kragh): Der er ikke for mig nogen Anledning til at fortsætte Diskussionen med det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen om Forholdene i Odense. Forholdet der er jo ganske sim-

pelt, afklædt al Agitation og al partipolitisk Hensigt, at der er et vist Antal husvilde Personer, mindre for øvrigt end det Tal, der baade i den socialdemokratiske Presse og ogsaa her er blevet nævnt. Dette Antal husvilde Personer paavirkes ikke væsentlig, hævder jeg, om man i Odense endnu opretholder Huslejelovgivningen eller, som Tilfældet er, lader den bortfalde. Flertallet i Odense Byraad har ikke, hverken overfor Ministeriet officielt eller overfor Offentligheden, erkendt at have begaaet nogen som helst Fejltagelse ved Beslutningen om Ophævelse af Nævnene, men man har, hvad der er en selvfølgelig Ting, erklæret sig rede til at gøre, hvad det var muligt at gøre, for at skaffe Husly til saa mange som muligt af de Personer, som er husvilde. Det er hele Sagen, og jeg tror, man staar sig ved at se ganske nøgternt paa den. Saaledes som Forholdene er i Odense, under Hensyn til det Byggeri, som der gaar for sig, tror jeg, at det gunstigste for disse Forholds heldige Udvikling i den kommende Tid vil være, om det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen og hans Følge ikke faar Mulighed for at rejse en ny Agitation, ny Larm om denne Sag i Odense Kommune med det Formaal at faa Huslejelovgivningen der genoplivet. Jeg tror, at hvis vi nogen Sinde skal komme ud af de uheldige Forhold, som desværre her og der findes i Landet paa Boligomraadet, maa man have Klarhed over, hvornaar Restriktionerne ophører, og man maa vide, at Beslutningerne, som paa dette Omraade træffes, er endelige og uigenkaldelige.

Det ærede Medlem Hr. Simonsen spurgte mig, hvorfor man ikke, naar man i Indenrigsministeriet havde en Lovgivning imod Boligaager under Overvejelse, har meddelt Udvalget dette. Dertil kan jeg kun svare det ærede Medlem, at det var ikke Meningen at sætte disse Bestemmelser om Boligaager ind i den Lovgivning, som her beskæftiger os, og derfor var der for mig ikke nogen som helst Anledning til at gaa til det til Behandling af dette Lovforslag nedsatte Udvalg med den Sag. Da jeg saa saa, at der fra Udvalget stilledes Ændringsforslag som det, der findes i § 18, ja, saa fandt jeg det ganske rimeligt at afvente Virkningen af disse